Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

1. märts 2017 [1]

Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine infoühiskonnas — Artikkel 9 — Juurdepääs ringhäälinguteenuste kaablile — Mõiste „kaabel“ — Eraõiguslike televisiooniteenuse osutajate saadete levitamine Internetis kolmanda isiku poolt — „Live streaming“

Kohtuasjas C-275/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) (apellatsioonikohus (Inglismaa ja Wales) (tsiviilasjade koda), Ühendkuningriik) 2. juuni 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. juunil 2015, menetluses

ITV Broadcasting Limited,

ITV2 Limited,

ITV Digital Channels Limited,

Channel Four Television Corporation,

4 Ventures Limited,

Channel 5 Broadcasting Limited,

ITV Studios Limited

versus

TVCatchup Limited (mille suhtes on algatatud pankrotimenetlus),

TVCatchup (UK) Limited,

Media Resources Limited,

menetluses osalesid:

The Secretary of State for Business, Innovation and Skills,

Virgin Media Limited,

1 — * Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz (ettekandja), kohtunikud E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikus menetluses ja 25. mai 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited, esindajad: J. Mellor, *QC*, ja *barrister* Q. Cregan, keda volitasid *solicitor* P. Stevens ja *solicitor* J. Vertes,

— TVCatchup (UK) Limited ja Media Resources Limited, esindaja: M. Howe, *QC*, keda volitas *solicitor* L. Gilmore,

— Virgin Media Limited, esindaja: T. de la Mare, *QC*, keda volitas *solicitor* B. Allgrove,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: V. Kaye, keda abistasid C. May, *QC*, ja *barrister* J. Riordan, hiljem J. Kraehling, keda abistas A. Robertson, *QC*,

— Euroopa Komisjon, esindajad: T. Scharf ja J. Samnadda,

olles 8. septembri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 9 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited ja ITV Studios Limited ning teiselt poolt TVCatchup Ltd (edaspidi „TVC“) (mille suhtes on algatatud pankrotimenetlus), TVCatchup (UK) Limited (edaspidi „TVC UK“) ja Media Resources Limited vahelises kohtuvaidluses selle üle, et viimased levitasid põhikohtuasja apellantide telesaateid Interneti kaudu.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 2001/29 põhjendustes 4, 20, 23, 32 ja 60 on märgitud:

„(4) Suurema õiguskindluse ja intellektuaalomandi kõrgetasemelise kaitse kaudu soodustab autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustatud õigusraamistik olulisi investeeringuid loovusse ja uuenduslikkusse, sealhulgas võrkude infrastruktuuri, ning toob omakorda kaasa Euroopa tööstuse kasvu ja konkurentsivõime suurenemise […]

[…]

(20) Käesoleva direktiivi aluseks on kõnealuses valdkonnas juba kehtivate direktiivide, eelkõige direktiividega [91/250/EMÜ, 92/100/EMÜ, [nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiiviga 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta (EÜT 1993, L 248, lk 15), 93/98/EMÜ ja 96/9/EÜ] ettenähtud põhimõtted ja eeskirjad ning see arendab neid põhimõtteid ja eeskirju edasi, seostades need infoühiskonnaga. Käesoleva direktiivi sätete kohaldamine ei mõjuta eespool loetletud direktiivide kohaldamist, kui käesolevas direktiivis ei ole ette nähtud teisiti.

[…]

(23) Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. […]

[…]

(32) Käesoleva direktiiviga nähakse ette ammendav loetelu eranditest ja piirangutest reprodutseerimisõiguse ja üldsusele edastamise õigusega. […]

[…]

(60) Käesoleva direktiiviga ettenähtud kaitse ei tohiks mõjutada siseriiklike või ühenduse õigusaktide sätteid muudes valdkondades, nagu tööstusomand, andmekaitse, tingimusjuurdepääs, juurdepääs avalikele dokumentidele ning meediakasutuse kronoloogia eeskiri, mis võivad mõjutada autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitset.“

4 Direktiivi 2001/29 artikkel 1 „Reguleerimisala“ näeb ette:

„1. Käesolev direktiiv käsitleb autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste õiguskaitset siseturu piires, rõhutades eelkõige infoühiskonna aspekti.

2. Välja arvatud artiklis 11 osutatud juhud, ei muuda ega mõjuta käesolev direktiiv mingil viisil ühenduse olemasolevaid sätteid järgmiste valdkondade kohta:

[…]

c) autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused, mida kohaldatakse satelliit- ja kaabellevis edastatavate ringhäälinguprogrammide suhtes;

[…]“.

5 Selle direktiivi artiklis 2 „Reprodutseerimisõigus“ on ette nähtud:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

a) autoritel nende teoste osas;

[…]

e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.“

6 Kõnealuse direktiivi artiklis 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

2. Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks tegemist kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal, on:

[…]

d) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.

[…]“.

7 Direktiivi 2001/29 artiklis 5 „Erandid ja piirangud“ on ette nähtud:

„3. Liikmesriigid võivad artiklites 2 ja 3 sätestatud õiguste puhul näha ette erandeid või piiranguid järgmistel juhtudel:

[…]

5. Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaseid erandeid ja piiranguid kohaldatakse üksnes teatavatel erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu objekti tavapärase kasutusega ning ei mõjuta põhjendamatult õiguste valdaja õiguspäraseid huve.“

8 Direktiivi artiklis 9 „Muude sätete edasine kohaldamine“ on ette nähtud:

„Käesolev direktiiv ei mõjuta eelkõige patendiõiguste, kaubamärkide, tööstusdisainiõiguste, kasulike mudelite, mikrolülituse topograafia, kirjatüüpide, tingimusjuurdepääsu, ringhäälinguteenuste kaablile juurdepääsu, rahvusliku rikkuse kaitse, kohtudeposiidi nõuete, piiravat tegevust ja kõlvatut konkurentsi käsitlevate seaduste, ärisaladuste, julgeoleku, konfidentsiaalsuse, andmekaitse ja eraelu puutumatuse, avalikele dokumentidele juurdepääsu ega lepinguõigusega seotud sätete kohaldamist.“

Ühendkuningriigi õigus

9 Direktiiv 2001/29 võeti üle 1988. aasta autoriõiguste, disainilahenduste ja patentide seadusega (Copyright, Designs and Patents Act 1988, edaspidi „CDPA“), mida on muudetud 2003. aasta autoriõiguse ja sellega seotud õiguste määrusega (Copyright and Related Rights Regulations 2003); selle seaduse § 73 „Ringhäälingusaates sisalduva teose vastuvõtmine ja edastamine kaabellevi teel“ näeb ette:

„(1) Käesolevat paragrahvi kohaldatakse, kui Ühendkuningriigis asuvast kohast eetrisse antud ringhäälingusaates sisalduv teos võetakse vastu ja taasedastatakse kohe kaabellevi teel.

(2) Autoriõigust ringhäälingusaates sisalduvale teosele ei rikuta:

(a) kui kaabli kaudu taasedastamisel järgitakse nõuet, mida tuleb arvesse võtta, või

(b) kui ja niivõrd kui ringhäälingusaates sisalduv teos on mõeldud vastuvõtmiseks selle kaabeledastuse levialas ja kujutab endast osa kvalifitseeruvast teenusest.

(3) Autoriõigust ringhäälingusaates sisalduva teose sisule ei rikuta, kui ja niivõrd kui see sisu on mõeldud vastuvõtmiseks selle kaabeledastuse levialas. […]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

10 Põhikohtuasja apellandid on eraõiguslikud televisiooniteenuse osutajad, kellele liikmesriigi õiguse alusel kuulub autoriõigus oma telesaadetele ning oma saadetes sisalduvatele filmidele ja saadete muudele osadele. Apellantide rahaliste vahendite allikas on nende saadetes sisalduv reklaam.

11 TVC osutas Internetis telesaadete levitamise teenust, mis võimaldab kasutajal võtta Interneti kaudu „otse“ vastu tasuta telesaadete, sealhulgas põhikohtuasja apellantide telesaadete andmevoogu. Pärast seda, kui TVC suhtes algatati pankrotimenetlus, teostab tema majandustegevust ja pakub tema teenuseid TVC UK, tehes seda litsentsi alusel, mille andis Media Resources Limited.

12 Põhikohtuasja apellandid esitasid TVC vastu nende autoriõiguste rikkumise tõttu hagi High Court of Justice'ile (England & Wales), Chancery Division (kõrge kohus (Inglismaa ja Wales), kaubandusasjade koda, Ühendkuningriik). See kohus esitas Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 esineva mõiste „üldsusele edastamine“ tõlgendamiseks.

13 Euroopa Kohtu 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsuse ITV Broadcasting jt (C-607/11, EU:C:2013:147) järel otsustas High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (kõrge kohus (Inglismaa ja Wales), kaubandusasjade koda, Ühendkuningriik), et TVC rikkus üldsusele edastamisega põhikohtuasjade apellantide autoriõigusi. Kolme telekanali ehk ITV, Channel 4 ja Channel 5 kohta leidis see kohus siiski, et TVC sai tugineda CDPA § 73 lõike 2 punktist b ja lõikest 3 tulenevale kaitseväitele.

14 Põhikohtuasja apellandid esitasid eelotsusetaotluse esitanud kohtule apellatsioonkaebuse. TVC UK ja Media Resources Limited kaasati selle kohtu menetlusse kostjatena.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et CDPA § 73 näeb ette kaitseväite ringhäälingusaates sisalduva teose või niisuguses teoses sisalduva teose suhtes kehtiva autoriõiguse rikkumise vastu, millele saab tugineda juhul, kui „Ühendkuningriigis asuvast kohast eetrisse antud ringhäälingusaates sisalduv teos võetakse vastu ja taasedastatakse kohe kaabellevi kaudu“. Ta täpsustab, et talle esitatud kaitseväide ei puuduta mitte CDPA § 73 lõike 2 punkti a ja lõiget 3, milles on nimelt ette nähtud, et autoriõigust ringhäälingusaates sisalduvale teosele ei rikuta, „kui kaabli kaudu taasedastamisel järgitakse

nõuet, mida tuleb arvesse võtta“, vaid ainult CDPA § 73 lõike 2 punkti b ja lõiget 3, milles on ette nähtud, et seda õigust ei rikuta, „kui ja niivõrd kui see teos on mõeldud vastuvõtmiseks selle kaabeledastuse levialas ja kujutab endast osa kvalifitseeruvast teenusest“.

16 Leides, et CDPA § 73 tõlgendades tuleb lähtuda direktiivi 2001/29 artiklist 9, otsustas Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (apellatsioonikohus (Inglismaa ja Wales) (tsiviilasjade koda)) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„Seoses direktiivi 2001/29 artikli 9, iseäranis fraasi „[k]äesolev direktiiv ei mõjuta eelkõige […] ringhäälinguteenuste kaablile juurdepääsu […] käsitlevate seaduste […] kohaldamist“ tõlgendamisega esitatakse järgmised küsimused.

1. Kas osundatud fraas lubab jätkuvalt kohaldada siseriikliku õiguse sätet vastavalt siseriiklikus õiguses määratletud mõiste „kaabel“ tähendussisule või piiritleb artikli 9 selle osa kohaldamisala mõiste „kaabel“ liidu õiguses määratletud tähendus?

2. Kui artiklis 9 kasutatud mõiste „kaabel“ on määratletud liidu õiguses, siis milline on selle mõiste tähendus? Täpsemalt:
   a) kas sellel on tehnoloogilises mõttes konkreetne tähendus, mis on piiratud tavapäraste kaabellevivõrkudega, mida hoiavad käigus tavapärased kaabelleviteenuse osutajad;
   b) või on sellel tehnoloogilises mõttes neutraalne tähendus, mis hõlmab funktsiooni poolest sarnaseid teenuseid, mida osutatakse Interneti teel;
   c) kas see hõlmab kummalgi juhul mikrolaineenergia ülekandmist paiksete maapealsete punktide vahel?

3. Kas osundatud fraas on kohaldatav sätetele, mis nõuavad teatavate ringhäälingusaates sisalduvate teoste edastamist kaabellevivõrkudes, või sätetele, mis lubavad ringhäälingusaates sisalduvaid teoseid kaabellevi teel taasedastada, kui taasedastamine on samaaegne ja piirdub piirkondadega, kus vastuvõtmiseks need ringhäälingusaates sisalduvad teosed on mõeldud, ja/või kui taasedastatakse selliste kanalite ringhäälingusaates sisalduvaid teoseid, mille suhtes kehtivad teatavad avalike teenuste osutamise kohustused?

4. Kui artiklis 9 kasutatud mõiste „kaabel“ tähendussisu on määratletud siseriiklikus õiguses, siis kas selle siseriikliku õiguse sätte puhul tuleb järgida liidu õiguses kehtestatud proportsionaalsuse põhimõtet ning autoriõiguste omajate, kaabellevivõrgu omanike ja üldiste huvide vahelise õiglase tasakaalu põhimõtet?

5. Kas artikli 9 kohaldamisala piirdub siseriikliku õiguse sätetega, mis kehtisid direktiivi 2001/29 heakskiitmise kuupäeval, selle jõustumise kuupäeval või selle ülevõtmise tähtpäeval, või on see kohaldatav ka hilisematele siseriiklikele õigusnormidele, mis käsitlevad ringhäälinguteenuste jaoks kaabli kasutamise võimalusi?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Kolmas küsimus

17 Kõigepealt tuleb analüüsida kolmandat küsimust, millega eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2001/29 artiklit 9 ja täpsemalt mõistet „juurdepääs ringhäälinguteenuste kaablile“ tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on hõlmatud ja kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei rikuta autoriõigust juhul, kui avalike teenuste osutamiseks kohustatud telekanalite ringhäälingusaates sisalduvat teost taasedastatakse kaabli kaudu – sealhulgas Interneti kaudu – kohe ning ainult algse edastamise levialas.

18 Sellega seoses tuleb tõdeda, et sõnaselge viite puudumisel liikmesriikide õigusele tuleb direktiivi 2001/29 artiklis 9 esinevale mõistele „juurdepääs ringhäälinguteenuste kaablile“ anda kogu liidus autonoomne ja ühetaoline tõlgendus, mille puhul tuleb arvesse võtta nimetatud sätte sõnastust, konteksti ja asjaomase õigusaktiga taotletavaid eesmärke (vt selle kohta kohtuotsused, 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 32, ning 10.11.2016, Private Equity Insurance Group, C-156/15, EU:C:2016:851, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

19 Esiteks ilmneb juba sõnadest „juurdepääs kaablile“, et see mõiste erineb mõistest „kaabellevis edastamine“, sest direktiivis 2001/29 tähistab ainult viimatinimetatu audiovisuaalsisu levitamist.

20 Mis teiseks puudutab direktiivi 2001/29 artikli 9 konteksti, siis tuleb sarnaselt kohtujuristi ettepaneku punktis 55 märgitule tõdeda, et selle direktiivi artikli 1 lõike 2 punktis c on juba sätestatud õigusnorm, mis käsitleb sõnaselgelt „kaabellevis edastamist“, et välistada selle direktiivi kohaldamisalast seda küsimust käsitlevad liidu õiguse sätted, antud juhul direktiivi 93/83 sätted.

21 Juhul kui see peaks olema vajalik, olgu märgitud, et direktiivi 93/83 sätted ei ole põhikohtuasja vaidluse seisukohalt asjakohased. Põhikohtuasi puudutab nimelt taasedastamist üheainsa liikmesriigi piires, samas kui direktiiv 93/83 näeb ette autoriõiguste ja sellega kaasnevate õiguste kaitse minimaalse ühtlustamise teatavad aspektid teistest liikmesriikidest pärinevate saadete satelliitlevi ja kaabli kaudu taasedastamisel (kohtuotsus, 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:2006:764, punkt 30).

22 Mis kolmandaks puudutab direktiivi 2001/29 eesmärki, siis selle põhieesmärk on kehtestada autoritele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada oma teoste kasutamise, eelkõige üldsusele edastamise eest nõuetekohast tasu (vt selle kohta kohtuotsus, 4.10.2011, Football Association Premier League jt, C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, punkt 186).

23 Autorite kaitse kõrget taset arvestades on Euroopa Kohus põhikohtuasja esimeses astmes esitatud eelotsusetaotluse raames juba otsustanud, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 esinevat mõistet „üldsusele edastamine“ tuleb käsitada laias tähenduses, nagu on sõnaselgelt märgitud direktiivi põhjenduses 23, ja et selline Interneti andmevoo abil taasedastamine, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas, kujutab endast üldsusele edastamist (vt selle kohta kohtuotsus, 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147, punktid 20 ja 40).

24 Sellest järeldub, et asjassepuutuva autori nõusoleku puudumisel ei ole niisugune taasedastamine lubatud, välja arvatud juhul, kui see kuulub selle direktiivi artikli 5 kohaldamisalasse, kuivõrd nimetatud artiklis on ette nähtud loetelu eranditest ja piirangutest direktiivi artikliga 3 kehtestatud üldsusele edastamise õigusest, nagu kinnitab ka direktiivi põhjendus 32.

25 Käesoleval juhul on selge, et põhikohtuasjas vaidluse all olev taasedastamine ei kuulu ühegi direktiivi 2001/29 artiklis 5 ammendavalt ette nähtud erandi ja piirangu kohaldamisalasse.

26 Mis puudutab direktiivi 2001/29 artiklit 9, siis – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 37 ja 38 – tuleneb sellest sättest koostoimes direktiivi põhjendusega 60, et selle sätte eesmärk on jätta kehtima sätted, mis on kohaldatavad muudes valdkondades kui direktiiviga ühtlustatud valdkond.

27 Direktiivi 2001/29 artikli 9 selline tõlgendus, mille kohaselt see direktiiv võimaldab niisugust ilma autori nõusolekuta taasedastamist, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas, muudel kui selle direktiivi artiklis 5 ette nähtud juhtudel, läheks vastuollu mitte ainult mainitud artikli 9 eesmärgiga, vaid ka artikli 5 ammendavusega, ja mõjutaks seega kahjulikult direktiivi põhieesmärki, mis on autoritele kõrgetasemelise kaitse andmine.

28 Selles küsimuses ei oma tähtsust asjaolu, kas kaitstud teoste algne levitamine toimus või ei toimunud avalike teenuste osutamise kohustustega telekanalites. Direktiivis 2001/29 ei ole nimelt alust, mille tõttu oleks põhjendatud nende kanalite sisule nõrgema kaitse andmine.

29 Kõiki neid kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artiklit 9 ja täpsemalt mõistet „juurdepääs ringhäälinguteenuste kaablile“ tuleb tõlgendada nii, et selle sättega ei ole hõlmatud ega ole kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei rikuta autoriõigust juhul, kui avalike teenuste osutamiseks kohustatud telekanalite ringhäälingusaates sisalduvat teost taasedastatakse kaabli kaudu – sealhulgas Interneti teel – kohe ning ainult algse edastamise levialas.

Esimene, teine, neljas ja viies küsimus

30 Võttes arvesse kolmandale küsimusele antud vastust, ei ole esimesele, teisele, neljandale ja viiendale küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

31 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ artiklit 9 ja täpsemalt mõistet „juurdepääs ringhäälinguteenuste kaablile“ tuleb tõlgendada nii, et selle sättega ei ole hõlmatud ega ole kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei rikuta autoriõigust juhul, kui avalike teenuste osutamiseks kohustatud telekanalite ringhäälingusaates sisalduvat teost taasedastatakse kaabli kaudu – sealhulgas Interneti teel – kohe ning ainult algse edastamise levialas.

Allkirjad